

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησίαι διά μέν τούσ εν ταύθα κ. κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12. Εξαμηνία » » 6. Διά δέ τούσ εν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι . . . δραχ. 14. Εξαμηνία » » 7. Διά τούσ εν τῇ Τουρκίᾳ ἐτησίαι φραγ. 10. Διά τούσ εν Εὐρώπῃ » 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4. Διά τὰ δικαστικά ἐγγράφα τὸν στίχον. . . . Λεπτ. 20. Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐανάσως ἢ χλευαστικῶς. Διά πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον λεπτ. 40.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τούσ Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν κἂν ἢ παραβαίνουσιν αὐτοὺς ἢ γενοχμῆν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναρτιώσθαι.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύλλογος « τῶν Μεσαιωνικῶν ἀπουδῶν, » περὶ οὗ ἐν ἐκτάσει ἐφράψαμεν πρό τινας, δημοσιεύσαντες καὶ ἐγκύκλιον περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ διαλαμβάνουσαν, ὠνόμασεν ἡμᾶς ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ ἐν Σύρῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συντελέσωμεν ὑπὲρ τούτου εἴτε συγγράμματα, εἴτε χρηματικὰς εἰσφορὰς συλλέγοντες δι' αὐτόν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τούσ ἐπιθυμοῦντας νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου συλλόγου νὰ ἀποταθῶσι πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία.

[Συνέχεια ἔρα προηγούμενον φύλλον.]

Ἐπιβεβαιώνεται ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία ἐσώσε καὶ σώζει τὴν Πατρίδα προφανοῦς χρεωκοπίας, καὶ τοσοῦτον εἰσχομίζεται πλοῦτον καὶ χρυσὸν καὶ ἀργυρον τοῖς Ἑλλησι, τίς τολμᾷ νὰ ἀντιπῆ ὅτι πᾶσα θυσία καὶ τοῦ Δημοσίου, καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ὑπὲρ αὐτῆς, δὲν εἶναι συμφέρουσα καὶ εὐκταία; Ἄς κρώζωσι λοιπὸν ὅσον θέλουσιν οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἠθροισμένοι πατέρες, κοπτόμενοι καὶ ἀλλήλους, ὡς ἄλλοι κάπηλοι, ἐξυβρίζοντες διὰ τὸ γράμμα τοῦτο νόμου καὶ διὰ τὴν κεραίαν ἐκείνην τοῦ Συντάγματος, καὶ ἄς ἀσκῶσι τὰς κατ' ἀλλήλων θρασυτήτας εἰς μὴδαινὰ καὶ ἐποουσιῶδη, καὶ ἄς κατατριβῶσι τὸν πολῦτιμον τοῦ βουλευέσθαι χρόνον εἰς θεωρίας Συνταγματικὰς. Ἡμεῖς τούσ ἐρωτῶμεν τίνα πρακτικὸν σκοπὸν ἔχουσιν ὅλα ταῦτα, καὶ τί μέλλει ἐκ πάντων τούτων νὰ ὠφεληθῇ ὁ φορολογούμενος λαὸς καὶ ἡ ὁσημέραι παρακμάζουσα Ἑλληνικὴ Ναυτιλία; Τί ἄλλο ἄρα θέλει ἦναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης καὶ τηλικαύτης πάλης παρὰ τὸ αὐτὸ, ὅσον ἦτο καὶ πέρυσι καὶ προπέρυσι καὶ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐνιαυτῶν; Τί ἄλλο βέβαια παρὰ ἡ ἐπιψήφισις ἐνὸς προϋπολογισμοῦ καὶ τούτου ἐπιτροχάδην καὶ ἀσυζητητῆ τὰ πολλὰ ψηφίζομένου, καὶ τινῶν νομοσχεδίων οὐδὲν ἄλλο παρὰ πρὸς ἐπιθεσιν νέων φόρων, καὶ τούτων ἴσως ἔσως κατὰ τῆς ἀφώνου καὶ ἀνεκτικῆς ναυτιλίας; Καὶ τότε, ἐξεπληρώσατε, ὦ ἐνδοξα τέκνα τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, τὸν προορισμὸν σας καὶ ἀνταπεκρίθητε εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους; Ἐπομένως δὲ ἀποχωρεῖτε τοῦ Βουλευτηρίου μετὰ συνειδήσεως ἀναπεπαυμένης ὅτι δῆθεν ἐξεπληρώσατε ὡς ἔδει τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὸ Ἔθνος καθῆκον; Ἐὰν τοιαύτην πέπρωται νὰ προσδοκᾷ παρ' ὑμῶν τὸ Ἔθνος κατὰ πᾶσαν βουλευτικὴν Σύνοδον ἐκδοῦλευσιν, τότε δὲν ἦτο δι' αὐτὸ προτιμότερον νὰ μὴ ἀντεπροσωπεύετο παρὰ τοιούτων ἀντιπροσώπων; Ἴδου ἡ ναυτιλία, ἡ τροφὸς τῆς Ἑλλάδος, κείται ἡμελημένη, ἀσθενὴς καὶ μόλις κινουμένη. Ἴδου ὅτι αὐτὴ καὶ τὴν Πατρίδα ὑπερήτησεν ἐν ταῖς δειναῖς αὐτῆς δοκιμασίαις, καὶ τὴν νίκην περιέργουσα ἀπὸ

πελάγους εἰς πέλαγος καὶ ἀπὸ λιμένος καὶ ἀκρωτηρίου εἰς λιμένα καὶ ἀκρωτήριον καθ' ἅπασαν τὴν μεσόγειον, δαφνοστεφῆς ἀλλ' ἐξηγητημένη τὰς δυνάμεις ἐξήλθε τοῦ Ἰεροῦ ἀγῶνος. Ἴδου ὅτι μετ' αὐτόν τὰς ἰδίας δυνάμεις συγκεντρώσασα ἀνέστη, ἐργάσθη καὶ ἐπόρισε καὶ πορίζει τῇ Ἑλλάδι τριάκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν χρῆμα ἐτησίως. Ἴδου ὅτι ἀκόμη καὶ τὸρα διὰ μικρῶν σκαφῶν ἀμιλλωμένη πρὸς τὰς ποντοπόρους φορτίδας τῶν Ἰταλῶν, Αὐστριακῶν, Γάλλων, Ἀγγλῶν καὶ Ὁλλανδῶν, ὡς ἄλλος μύρμηξ ἐπισυνάγει σοι σῖτον καὶ πάντα τὰ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων χωρῶν ἀγαθὰ. Ἴδου τέλος ὅτι εἶναι ἐτοιμῆ καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην κατὰ τῆς Πατρίδος ἐχθρικὴν πνοὴν νὰ σοι παράσχη τοὺς δελφίνας αὐτῆς, ὅπως προτάξωσι τὰ ἑαυτῶν στήθη κατὰ παντὸς αὐτῆς ἐχθροῦ. Τί ἄλλο πλέον ἐπιζητεῖς παρ' αὐτῆς; ἢ τίνα ἀγαθὰ ἐπόρισας αὐτῇ ἀντὶ τῶν ὅσον παρ' αὐτῆς ἀπήλαυσας καὶ ἀπολαύεις; Ποῦ εἶναι αἱ ἐμπορικαὶ συνθήκαι « διακρίσιν » στατερεῖ ἐπιμιξίαν καὶ παρ' ὧν ἀπηνῶς φορολογεῖται; Ποῦ εἶναι οἱ πρόξενοι καὶ πράκτορες οὗς διώρισας ὅπως προστατεύουσιν αὐτὴν καὶ προνοῶσι περὶ ταύτης ἐν νομιμότητι καὶ δικαιοσύνῃ; Μετὰ τίνων Ἐθνῶν συνήψας ἀμοιβαίας συνθήκας, ὑποχρεούσας αὐτὰ νὰ συλλαμβάνωσι καὶ ἐπιθιβάξωσιν ἐν τοῖς Ἑλλησικῶς πλοίοις τούσ δραπετεύοντας ναύτας; Ποῦ εἶναι τὰ ναυτικὰ Σχολεῖα ἅτινα συνέστησας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν; Ποῦ εἶναι τὰ συγγράμματα ἅτινα μετέφρασας ὅπως καταστήσῃς αὐτοῖς προσιτὰς τὰς ἀναγκαιοτέρας κἂν καὶ χρησιμωτέρας ναυτικὰς γνώσεις; Ποῦ εἶναι οἱ φάροι οὗς ἔστησας ὅπως ἐν ταῖς φοβερωτάταις τρικυμίαις καὶ ταῖς ζοφεραῖς νυξὶ φωτίζεις τὸ ὄμμα τοῦ ἀπηληπισμένου ναύτου καὶ καθοδηγεῖς αὐτὸν ἀσφαλῶς πρὸς τοὺς λιμένας; Ποῦ εἶναι τέλος αἱ ὁδοὶ τὰς ὁποίας διεχάραξας ὅπως καταστήσῃς εὐπόριστον τὴν ναυπηγίαν τὴν ναυπηγήσιμον ξυλείαν ἵνα μὴ αἴφνης ἡ γείτων ἐπικράτεια, ἀπαγορεύσασα τὴν ἐξαγωγὴν τῆς τοιαύτης ξυλείας ἐκ τοῦ ἰδίου Κράτους, σοὶ καταστήσῃ ἀδύνατον καὶ αὐτὴν τὴν ναυπηγίαν; Ἀφοῦ δὲ περὶ πάντων τούτων ἀδιαφορεῖς, πῶς τολμᾷς νὰ ἐπιβάλλῃς χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τοὺς ἰδρωτάς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν; Ἀφοῦ δὲ περὶ πάντων τούτων δὲν προϋνόησας πῶς τολμᾷς νὰ ἐπιβάλλῃς φόρους ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων; Ἀφοῦ περὶ τούτων δὲν προϋνόησας πῶς θέλεις ἡ Ἑλλάς νὰ εὐδαιμονήσῃ, ὅταν διὰ τῆς ἀδιαφορίας σου ταύτης καταστρέφεις τὴν ζωτικωτέραν τοῦ Ἔθνους δύναμιν καὶ τὴν πλουτοφόρον ἀρτηρίαν δι' ἣς εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ποσότης τριάκοντα ἑκαταμμυρίων δραχμῶν κατ' ἔτος εἰσάγεται; Ὅλα ταῦτα δύναται πᾶς τις νὰ εἴπῃ καὶ νὰ λέγῃ καθ' ἑκάστην καὶ πρὸς τοὺς νῦν Κυβερνῶντας τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τοὺς νῦν πρότερον Κυβερνήσαντας αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς νῦν ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς ὄλους ἄλλοτε ἀντεπροσώπευσαν αὐτὴν. Ὅλα ταῦτα καὶ πλείονα τούτων ἠθέλον καθ' ἑκάστην ἐν αὐτῷ τῷ Βουλευτηρίῳ συζητῶνται ἂν οἱ Ἑλληνες ναυτικοὶ εἶχον ὁμόνοιαν καὶ ἀπετέλουσαν ἓνα πανελλήνιον σύνδεσμον, καὶ ἀπὸ κοινῶν συμφερόνων ἵνα πέμψωσι

καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Βουλευτήριον δέκα ἢ εἴκοσιν ναυτικούς ἀντιπροσώπους. Ἄλλ' ἀφοῦ οὗτοι ὡς εἴλωτες ἐργάζονται διὰ νὰ κρατῶσιν εἰς ἰσοζύγιον τὸ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς χρῆμα, ἀφοῦ ἀγογγύστως καὶ ἀσιγητῆ ὑπέικουσιν εἰς πᾶσαν πίεσιν καὶ εἰς πᾶσαν ἀδικον φορολογίαν, τότε διατὶ νὰ προνοήσωσι περὶ αὐτῶν οἱ πατέρες τοῦ Ἔθνους, ὅταν οὗτοι διὰ τῆς ἀφασίας αὐτῶν παραδέχονται καὶ ζῶντας νὰ τοὺς ἐνταφιάσωσιν; Ἴδου λοιπὸν ὅτι κατεδείχθη διὰ τῶν εἰρημένων ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ναυτιλία εἶναι ἡ μᾶλλον τῶν ἄλλων τάξεων προσοδοφόρος τῇ Πατρίδι καὶ ἡ πασῶν τῶν ἄλλων ἡδίκημένη καὶ παρεωραμένη. Ἀλλὰ διότι αὐτὴ δὲν λαλεῖ ἡ δίοτι δὲν ἔχει τὰ κατάλληλα ὄργανα διὰ νὰ ἐξεγείρῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ ἐξυπνίσῃ τοὺς ἠσυχολημένους εἰς τὴν θαλασσοπορίαν καὶ οὕτω καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῇ πολιτικὴν καὶ κοινωτικὴν ἀξίωσιν, ἀμετὸν συμφερόν ἵνα ἀκμάσῃ καὶ συντελήσῃ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Πατρίδος καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς χώρας ἡμῶν; Οὐχί. Τὸ Ἔθνος ἔχει καθῆκον, ὡς εἶπομεν, καὶ συμφέρον συνάμα νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τῆς τοκογλυφίας καὶ πάντων τῶν ἀδικῶν φόρων, καὶ νὰ παράσχη αὐτῇ πᾶσαν ἠθικὴν μὲν συνδρομὴν διὰ καταλλήλων συνθηκῶν καὶ ἐποφελῶν νόμων ναυτικῶν, πᾶσαν ὑλικὴν δὲ διὰ συστάσεως Ναυτικῆς Τραπεζῆς. Ἄλλως, ὅταν αὐτὴ παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ καὶ θὰ παύσῃ βέβαια ὅταν ἐγκαταλειφθῇ ἐπὶ τίνα ἔτη, ὡς εἶδη εἶναι ἐγκαταλειμμένη εἰς τὴν ἰδίαν τύχην, τότε ἡ μὲν Κυβέρνησις θὰ εὐρεθῇ εἰς δυσάρεστον θέσιν μὴ δυναμένη νὰ ἐξεύρῃ πόρους δι' ὧν τὰ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐξαγόμενα χρῆματα νὰ ἐξισῶνται πρὸς τὰ εἰσαγόμενα ἐν αὐτῷ καὶ οὕτω μὴ ἀφαιρεθῇ παντελῶς ἐξ Ἑλλάδος τὸ νόμισμα, ἡ δὲ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναγκαζομένη νὰ δανειζῆται τὸ δημόσιον, θὰ εὐρεθῇ καὶ αὐτὴ εἰς θέσιν δυσάρεστον μὴ δυναμένη νὰ εἰσπράξῃ οὐ μόνον τὰ δάνεια αὐτῆς ἀλλ' οὐδὲ τοὺς τόκους αὐτῶν· τὸ δὲ Ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἀγνοοῦμεν μὲν εἰς ποῖαν θὰ εὐρεθῇ θέσιν, ἀλλ' ἐὰν καὶ τοῦτο μὴ περιέλθῃ εἰς ἀμηνανίαν, τοῦλάχιστον θὰ μείνῃ αὐτὸ κάτοχος καὶ κληρονόμος τῆς περιουσίας τῶν ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῶν στερήσεων ἀποθανόντων ναυτικῶν τῆς, καὶ ὡς ὁ φιλόργυρος πατὴρ θὰ συναποθάνῃ καὶ τοῦτο τῇ ναυτιλίᾳ καταλιπὸν τὴν μετὰ τοσαύτης προνοίας καὶ φειδοῦς περιουσιῆς καὶ ἡσφαλισμένην περιουσίαν εἰς χεῖρας σπατάλου τινος καὶ ἀφρονος Κυβερνήσεως. Πῶς δὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἀποσοβῆθῃσι πάντα ταῦτα; Οὐδαμῶς ἄλλως ἢ ἐὰν οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποστηρίξωσι νῦν τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν παράσχωσιν αὐτῇ πᾶσαν ὑλικὴν συνδρομὴν, καθ' ὃν ὑπεδείξαμεν τρόπον, ὅπως μὴ πάθωσιν ὅτι ὁ ἵππος ἐκεῖνος, ὅστις μὴ θελήσας κατ' ἀρχὰς νὰ σηκώσῃ μικρὸν βάρος τοῦ κινδυνεύοντος νὰ διαρραγῇ ἐκ τοῦ βάρους ὄνου, ὑπεχρεώθη μετὰ ταῦτα καὶ ὄλον τὸ φορτίον νὰ σηκώσῃ καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ δέρμα τοῦ ἐκπνεύσαντος ὄνου. (Ἀκολουθεῖ.)

σης εύχρον παιδείας, επενεργούντες ή μὲν μήτηρ ἐν μάλλον νεωτέρῃ ηλικίᾳ, διὰ μητρικῆς στοργῆς καὶ γλυκύτητος τὰς πρώτας ἐμποιοῦσα πρὸς τὸν ἀγαθὸν ἐντυπώσεις καὶ ἔξεις, ὁ δὲ πατὴρ ἐν μάλλον προχωρηκυῖα, ἐπιτακτικώτερον καὶ αὐστηρότερον εἰς τὸ δέον ἐνασκῶν καὶ τὰς ἀγαθὰς ἔξεις στερεῶν. Καὶ πάσης μὲν ἀρετῆς τὴν ἐξὶν ἀφείλουσιν αὐτοῖς πρώτως νὰ ἐγκατασκευάζωσι, πρώτιστως δὲ τῆς εὐσεβείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς εὐποίας καὶ τῆς σωφροσύνης, αἵτινες, ἐν ἧ ἂν καρδίᾳ ριζοβολήσωσι, καὶ εἰς πᾶσάν τῶν λοιπῶν τὴν βλάστησιν καὶ καρποφορίαν τὰ μάλιστα συντελοῦσιν.

Ὅθεν οἱ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ποθοῦντες νὰ ἴδωσι ποτε τοὺς υἱούς, δι' οὓς καὶ ζώντων αὐτῶν τὸ γῆρας νὰ εὐφρανῆται καὶ τεθνεώτων τὸ ὄνομα νὰ εὐλογηται, αὐτοὶ ἐπιμεληθῆτωσαν εὐθύς ἀπὸ τῆς μάλιστα εὐπλάστου βρεφικῆς ηλικίας εὐπειθεῖς καὶ κατηκούς τοὺς υἱούς νὰ παρασκευάζωσι καὶ εἰς διαγωγὴν κοσμίαν καὶ εὐτακτον νὰ ἐνεθίζωσιν. Αὐτῶν καὶ καθῆκον καὶ συμφέρον μάλλον εἶναι ἅμα τῇ πρώτῃ τοῦ νοεῖν καὶ λέγειν ἀναπτύξει καὶ τὰ ἔμφυτα αὐτοῖς σπέρματα τῆς αἰδοῦς, τῆς χρηστότητος καὶ τῆς εὐσεβείας νὰ συναπτύσσωσιν αὐτῶν καὶ καθῆκον καὶ συμφέρον μάλλον εἶναι, ἐν ᾧ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὰς ὠφελίμους καὶ βλαβερὰς τῶν περὶ ἡμᾶς ὄντων ιδιότητας καὶ τὰς ποικιλίας ἐν τῇ φύσει μεταβολὰς, νὰ ἐντυπῶσιν αὐτοῖς τὰς ἐννοίας, ὅτι ταῦτα πάντα καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ὃν αἰδῶν ὑπεράτης δυνάμεως, παρήγαγεν, ὅστις καὶ ἐκάστῳ ἔργον ἰδίον ἐπέβαλε, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τὸ μανθάνειν τὸ ἀληθὲς καὶ ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθόν ἐν δέοντι δὲ τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης συναισθημάτων αὐτοῖς ἐνεγείροντες νὰ μὴ διαλείπωσι συντόμως τὰ δέοντα παραγγέλλοντες καὶ πρακτικώτερον εἰς τὰ τῇ ηλικίᾳ προσήκοντα καλὰ ἔργα ἐνασκούντες. Χρήσιμον δὲ πολὺ πρὸς τοῦτο εἶναι νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτοῖς, διὰ μίμησιν μάλιστα ἐν τοιαύτῃ ηλικίᾳ μανθάνουσι, ζῶντα εὐδοκίμων ἔργων καὶ ἠθῶν παραδείγματα ἐν ἑαυτοῖς, ἐν τοῖς διδάσκουσιν, ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ ἐν ἄλλοις γνωστοῖς ἀνδράσι πρὸς μίμησιν καὶ ἐκ παντὸς τρόπου παιδιῶν πρὸς τὰ σπουδαῖα ἦθη νὰ ἐξοικειῶσιν, εὐ εἰδότες, ὅτι μάλλον τὰ καλὰ παραδείγματα εἰς σῶφρον καὶ ἐνάρετον βίον ἄγουσιν. Ὅταν δὲ ἦδη γραμματίων καὶ μαθημάτων τῶν τε ἱερῶν καὶ τῶν θύραθεν ἄφωναί, αὐτοῖς τοῖς μάλλον ἄμεσον τὸ συμφέρον ἔχουσιν ἐπιβάλλεται καὶ λογικώτερον ἦδη πρὸς τὸ καθῆκον τὰ παιδεύωσι, πείθοντες, ὅτι τὸ εὐσεβεῖν πρὸς τὸν Δημιουργόν, ὁστις καὶ θέλει κρίνη καὶ κατὰ τὰ ἡμέτερα ἔργα ἀναποδώσῃ ἡμῖν, καὶ τὸ μὴ κακῶς τοὺς ὁμοίους ποιεῖν ταῦτα καὶ θεάρεστα καὶ ἐν τε τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὠφέλιμα.

Τίνες δὲ ἄλλοι μάλλον θέλουσι παρασκευάζῃ τοὺς νέους ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς φιλοτιμείσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχρῶσθαι, πρὸς τὸ ἀποφυγεῖν ἅπαν ἀπο παντός ἀσχημοσύνης, ἀλλὰ καὶ θεάματος καὶ ἀκούσματος; Τίνες ἄλλοι θέλουσιν ἀσκούντες ἐνεθίζῃ εἰς τὸ κρατεῖν ἑαυτῶν, εἰς τὸ λιτῶς διαιτῶσθαι, εἰς τὸ ὑπομένειν τοὺς ἀναγκαίους πόρους, εἰς τὸ θαρρῆν ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς μὴ καταβάλλεσθαι; Οὐδένας ἄλλοι ἀρμοδιώτεροι νὰ φροντίσωσι, διὰ καταλλήλων λόγων καὶ ἀναγνωσμάτων καὶ παραδειγμάτων τὰ θεοσκευτικὰ καὶ ἠθικὰ συναισθημάτων κρατύνοντες, ἐγκαίρως νὰ ἐκρίνωσιν αὐτῶν πᾶν ἔμφυτον ἢ καὶ ἐπίστακτον σπέρμα κακῆς ἐπιθυμίας καὶ πάθους εἰς παντοειδῆς κακίας ἀπολήγον, νὰ ἐμφυτεύωσι δὲ καὶ καλλιεργήσωσι πᾶν ἀγαθῆς κλίσεως καὶ ἀρετῆς. Οὐδένας ἄλλοι ἀρμοδιώτεροι εἰς τὸ δέον χειραγωγούντες νὰ ἐπαγρυπνώσιν, ὅπως αἰεὶ σταθερῶς τὸ καθῆκον πράσσωσιν, ἵνα ἡ τούτου ἔξις στερεωθῇ ἐν αὐτοῖς, καὶ μὴ πειθερμένους καταναγκάζωσι, μηδὲλους εἰς τὰς ἀλόγους αὐτῶν ἀρετῆς ἐκ κακῶς ἐννοουμένης φιλοστοργίας συγκαταβαίνοντες, μηδ' ὑποχωροῦντες. Διὰ τοιαύτης τῶν γονεῶν ἐπιμελείας πᾶσα κακὴ τῶν παιδῶν ὀρμὴ ἀνακαταπίπτει καὶ πᾶσα παρεκτροπὴ ἐμποδίζεται ἢ γίγνεται ἐγκαίρως χρεῖσι καὶ ἐπιπλήξεων καὶ κολάσεων, ὅπως εἰς τὴν εὐθείαν ἐπανεέλθωσι, φύγωσι δὲ τὸν ἐκ τῆς προσηκούσης κακῶν ἔξεν κίνδυνον, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ὁρμὰς τῆς ἐφήβου ηλικίας, ὅταν σφαιδίζοντες πειρῶνται τὸν σωτήριον χαλινὸν τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ν' ἀποπτύσωσι. Διὰ συντόμου ἐπιμελείας καὶ ἄγρια φυτὰ ἐξημεροῦνται καὶ ἀνήμερα θηρία τιθασσεύονται, τὰ δὲ φύσει λογικὰ καὶ ἠθικὰ ὄντα, ὅταν τοιαύτης τινὸς ἐπιμελείας τύχωσι καὶ ἅμα ὑπὸ μὲν τῶν διδασκόντων αἰεὶ μάλλον τὴν διάνοιαν φωτίζωνται, ὑπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τὴν τε καρδίαν καθαιρῶνται καὶ τὸ πνεῦμα ἐξαγιάζωνται, πῶς εἶναι τὸ πρότερον νὰ μὴ ἀποθῶσι καθ' ἐξὶν εὐσεβεῖς, καὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες, μέλη δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν πλείστου ἄξια;

Ἴδια δὲ πῶς μάλιστα ἡ τῆς εὐσεβείας ἔξις ἐμποιεῖται; Ἐπειδὴ διάνοια καὶ βούλησις εἰς τὴν ἀλλήλων συμβάλλονται ἀνάπτειν καὶ, ὅση μάλλον ἡ διάνοια φωτίζεται, τοσούτω μάλλον καὶ πᾶσα ἀρετῆς ἔξις διευκολύνεται, διὰ ταῦτα οἱ γονεῖς, ἅμα ἐπιμελούμενοι τῆς διὰ τῆς θύραθεν παιδείας μορφώσεως τοῦ τῶν παιδῶν λογικοῦ, καὶ πρώτως ἐκτρέψωσαν αὐτοὺς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου καὶ ποτιζέτωσαν ἐν τῷ ζῶντι ὕδατι τοῦ ἱεροῦ Βιβαγγελοῦ. Ἀρχὴν δὲ καὶ βᾶσιν πάσης ἠθικῆς μορφώσεως εὐαισθησῶν τὸ διδάγμα, ὅτι ὑπάρχει ἡδὴ πανταχοῦ παρὸν Θεός, παντοδύναμος, πάνσοφος, πανάγαθος, ὁ τὰ πάντα διὰ νόμων καταλλήλων διακοσμοῦσας, ἐξόχως δὲ τὸν ἄνθρωπον διὰ ψυχικῆς λογικῆς καὶ ἀθανάτου προκίσεως, καὶ πᾶν μὲν τῆς γῆς ἀγαθὸν ἐπὶ τῇ αὐτῷ θεοκρατικῇ θέσει, πολὺ δὲ κρείσσονα αὐτῷ μοῖραν

εἰς τὸ μέλλον, κατὰ τὸν θεῖον νόμον διάγοντι, ἐπιφυλάσσων. Καὶ λόγοις δὲ καὶ παραδείγμασιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τῶν διδασκόντων στερεούτωσαν ἐν αὐτοῖς ὡς ἀναμφιλέτους ἀληθείας τὰς περὶ Θεοῦ, ἠθικῆς τάξεως καὶ ἀθανασίας ψυχῆς πεποιθήσεως, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς ἅμα ἐνεθίζέτωσαν εἰς τὸ σέβεσθαι καὶ φοβεῖσθαι τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν καὶ Κύριον καὶ, παρ' αὐτοῦ τὰ κράτιστα προσδοκῶντας, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆς αὐτοῦ χάριτος πᾶν θεάρεστον ἔργον ἐπιχειρεῖν, καὶ ἐπαίρετῶσαν αὐτῶν τὸ πνεῦμα ἱερῆς διδασκαλίας καὶ προσευχαῖς καὶ τελεταῖς εἰς τὸ ἀφοσιῶσθαι τῷ Θεῷ, καὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρεύειν καὶ αἰεὶ μετ' αὐτοῦ συνεῖναι καὶ κοινωνεῖν. Τοῖς δὲ οὕτως ἐκ βρεφικῆς ηλικίας διδασκομένοις καὶ οὕτω πολιτεῦσθαι ἐνεθίζομένοις πῶς δὲν μέλλει στερεὰ νὰ ἐγγένηται ἡ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἐντελοῦς εἰς τὸν Θεὸν ἀφοσιώσεως ἔξις, ὥστε τὸν παρόντα βίον πρόσκαιρον ἐπιδημίαν νομίζοντες προὔργιαίτερα νὰ ποιοῦνται τὰ αἰώνια τοῦ ἀνθρώπου συμφέροντα, καὶ πάντα μὲν τὰ ἐνταῦθα καὶ ἐκ τῆς ἠθικῆς, ἀλλὰ μὴ ἐκ μόνης τῆς ὑλικῆς ἐπέψεως νὰ βλέπωσι, πάντα δὲ νὰ πράσσωσιν εἰς Θεὸν καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ θέλημα, ἀλλὰ μὴ εἰς τὸ παραυτίκα ἡδῦ καὶ εἰς τὸ συμφέρον ἀφορῶντες; Τί δὲ ἄλλο παρὰ τὸ ἐξ ἔθους τοιαῦτα φρονεῖν καὶ συναισθάνεσθαι καὶ πράσσειν δύναται μάλλον ἡμᾶς ν' ἀνοψῶσῃ καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην νὰ τᾶξῃ τοῦ μακαρίου ἐκείνου ὄντος, ᾧ πρέπει πᾶσα λατρεία, τιμὴ καὶ προσκύνησις, καὶ ἅμα μὲν τῶν ἀλγεινῶν τοῦ παρόντος βίου ν' ἀνακουφίσῃ, ἅμα, δὲ αἰεὶ θερμότερον πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἐνθουσιασμοῦ νὰ πληροῖ; (Ἀκολουθεῖ).

Ἔργασίαι βουλῆς.

Ἡ τῆς παρελθούσης τρίτης συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς περιεστράφη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δανείου τῶν 29 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ὁμίλησαν δὲ οἱ κ. κ. Κουμουνδούρος, Νικολόπουλος, Δρόσος καὶ Σιμόπουλος. Ὁ κ. Κουμουνδούρος εἶπεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι τοῦδε ἐπεβαρύνθη ὁ τόπος μὲ δάνεια 70,000,000, ἐξ ὧν 15,000,000 ἐδαπανήθησαν εὐκαίρως καὶ ἐν ὁμολογουμένῃ ἀνάγκῃ, πάντα δὲ τὰ ἄλλα ἀπλῶς ἵνα καλύψωσι τὰ ἐλλείματα τῶν προϋπολογισμῶν. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως καλῆς διοικήσεως. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον Γάλλος τις εἶπε: «Ἄδός μοι καλὴν οἰκονομίαν καὶ σοὶ δίδω καλὴν διοίκησιν» ἐγὼ ἀντιστρέφω λέγων: «Ἄδός μοι καλὴν διοίκησιν ἵνα σοὶ δώσω καλὴν οἰκονομίαν.»

Οἱ ἐκάστοτε ὑπουργοὶ μας, καὶ δὲν ἐνοῶ τοὺς σημερινούς διότι τὸ ζήτημα δὲν θεωρῶ περιττὸν ἀλλοῦ ἀλλοῦ ἀλλοῦ καὶ νομικῶν, σπεύδουσι τὴν ἐπιθυμητὴν ἀποτέλεσμα ἔχει τῶν νομοσχεδίων, καὶ πολλὰς ἐλαβον ἀσυνέτητες τὸν προϋπολογισμῶν, πολλὰς δὲ καὶ ἀνευ προϋπολογισμοῦ ἐδιοίκησαν, διότι δὲν ἔχει ἀνάγκη ἄλλων ἐπειγόντων καὶ ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ χρονοτριβῇ εἰς τοιαύτας συζητήσεις. Διὰ τῶν 70 δὲ τούτων ἑκατομμυρίων οὔτε πλοῖα ἀπεκτήσαμεν, οὔτε ὄπλα, οὔτε καταστήματα, ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν ἡμῶν κατεστρέψαμεν, διότι δὲν ἔχομεν σχεδὸν πλέον ὑλικὰς ἐγγυήσεις, ὅταν δὲ καὶ αἱ ὑπάρχουσαι λείψωσι θὰ εὐρεθῶμεν εἰς φοβερὰν ἀμηχανίαν. Λέγω λοιπὸν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκη δανείου, ἀλλ' ἔχομεν ἀνάγκη καλῆς διοικήσεως τῆς ὁποίας δυστυχῶς στερούμεθα.

Μετὰ τὸν κ. Κουμουνδούρον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός κ. Νικολόπουλος. — Δὲν πρόκειται εἶπε, νὰ συνομολογήσωμεν νέον δάνειον, ἀλλὰ νὰ συγχωρέσωμεν παλαιά. Τίς ἐξ ὑμῶν θέλει εἶπει ὅτι δὲν εἶναι οἰκονομία τὸ νὰ πληρώσωμεν 2,000,000, ἀντὶ τῶν 4,000,000 ἄτινα πληρώσωμεν σήμερον;

Εἰς βουλεύθησιν. — Τὸ θεωρεῖτε οἰκονομίαν τοῦτο, κ. Νικολόπουλε;

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. — Μάλιστα.

Ο ΑΥΤΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. — Μετὰ πόσα ἔτη θέλει ἐξοφληθῆ τοῦτο;

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. — Τί σημαίνει ἂν θὰ ἐξοφληθῇ εἰς ὀλιγώτερα ἔτη πλείωτερα κατ' ἔτος πληρώνοντες, ἢ εἰς περισσότερα ἔτη ὀλιγώτερα ἔτησις ἀποτίοντες; Τώρα ἔχομεν ἀνάγκη νὰ οἰκονομήσωμεν τὰς ἐπείγουσας σημερινὰς ἀνάγκας. Ὁ κ. Κουμουνδούρος καλῶν περὶ πίστεως καὶ περὶ οἰκονομίας κατέστησε τὸ ζήτημα πολιτικόν. Ἡμεῖς δὲν ἐκαμῶμεν δάνεια καὶ οὕτε θὰ κάμωμεν, ἀλλὰ φροντίζωμεν τούναντίον νὰ ἐλαφρύνωμεν τὸν τόπον ἀπὸ δάνεια μὲ τὰ ὅποια ἄλλα κυβερνήσεις τὸν ἐβάρυναν.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. — Μὴ ὀμιλεῖτε, κύριε Νικολόπουλε, τόσον θερμῶς. Σὰς ἐρωτῶ ἦδη, πόσα δάνεια ἐκάμετε ἐφέτος; — Πέντε ἑκατομμύρια.

Μετὰ τὸν κ. Νικολόπουλον ὁμίλησεν ὁ κ. Δρόσος εἰπὼν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὡς ἔμπορος ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ κυβερνήσις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

Μετ' αὐτὸν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Σιμόπουλος, ὅστις, ἀπαντῶν εἰς τὴν ὀμιλίαν, προγενεστέρως συνεδριάσεως, τοῦ κ. Ζωχιῶ καὶ εἰς τὸν κ. Κουμουνδούρον, εἶπεν ὅτι καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη, ὡς ἡ Ρουμανία, ἡ Ἰταλία καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ Ρωσσία ὅτε συνομολόγησε δάνειον πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμων προσέφεραν εἰς ἐξασφάλισιν τῶν δανειστῶν τῆς τὰ ἐκ

τοῦ σιδηροδρόμου ἔσοδα. Ὁ κ. Κουμουνδούρος λέγει ὅτι πρόκειται διὰ τοῦ νέου δανείου νὰ ὠφελῆθῃ σπουδαίως ἡ Τράπεζα. Οὐδὲν τοιοῦτον πρόκειται, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ ἐξαθροαλισθῇ ἡ Τράπεζα διὰ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ δανείσῃ. Ὁ κ. Κουμουνδούρος ἀπέδωκε εἰς τὸ δάνειον χαρακτῆρα πολιτικόν. ἔχει δὲ δίκαιον κατὰ τοῦτο, ὅτι δὴλ. τὰ δάνεια συνομολογοῦνται οὐχὶ πρὸς ἀπόσβεσιν παλαιῶν δανείων ἄτινα ἐχρησίμευσαν ὅπως καλύψωσι τὰ ἐλλείματα τῶν προϋπολογισμῶν, ἀλλ' ὅπως χρησιμεύωσι πρὸς μεγάλον ἐθνικὸν σκοπὸν ἢ μεγάλην ἀνάγκην τοῦ τόπου. Οὐχ' ἦττον ὅμως τὰς συμβουλεύω ἡμᾶς νὰ ψηφίσῃτε τὸ δάνειον τοῦτο χάριν τῆς προσγνωμῆς εἰς τὸν τόπον οἰκονομίας.

Μετὰ τὸν κ. Σιμόπουλον οἱ ὑπουργοὶ ἐπέμενον νὰ περὶ τῶν ἡ συζήτησις, εἰ καὶ οἱ κ. κ. Σ. Ἀντωνόπουλος, Μιλησιος, Ζωχιῶς, Μεσσηνέζης καὶ Βαλέτας εἶχον ζητήσει τὸν λόγον. Ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ἐζήτησε νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλὴ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἂν δέχεται τὴν ἀναβολὴν γενομένου δὲ τούτου καὶ μὴ εὐθραδίως τῆς βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ διελύθη ἡ συνεδρίασις. (Στοῦ.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πεντήκοντα ἄποροι καὶ ἀγράμματοι παῖδες ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀπόρων Παίδων. Τὴν προσηλὴν δὲ Κυριακὴν ὥραν 10 π. μ. τελεσθήσονται μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς, καθ' ἃ ὁ μὲν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος θὰ τελέσῃ τὸν ἀγιασμόν καὶ ἡ ἀπαγγελίη εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς σχολῆς, ὁ δὲ κ. Κωνστ. Σαλταμπάσης κατ' ἐντολὴν τῆς Κοσμητορίας ἐκφωνήσῃ τὸν πρόποντα λόγον· ὁ δὲ ἐκ τῶν Κοσμητορῶν γραμματεῦσιν κ. Τιμ. Ἀμπελᾶς ἡ ἀναγνώσῃ τὰ μέχρι τοῦδε πρακτικά, τὰς γενομένας εἰσφορὰς καὶ ἀπόσπασμα τοῦ κανονισμοῦ. Ἡ τελετὴ αὕτη προμηνύεται ἐπίσημος καὶ συγκινητικὴ.

Ἡ Ἀστυνομία τῆς πόλεως μας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστυνόμου κ. Λέστου καὶ τοῦ Β'. Ἀστυνόμου κ. Ξηροδάκη φαίνεται ἐργαζομένη σύμφωνα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν συμπολιτῶν μας· διὸ οὐ μόνον τοὺς αὐτουργοὺς μικροκλοπῶν τιμῶν ἀράματα ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβεν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἄρτου καὶ τῶν τροφίμων καθ' ἐκάστην προνοεῖ. Ἰδίως δὲ ἀξιεπίπαινον ἐξετέλεσε πράξιν, ἀπομακρύνασα ἐκ τῆς πόλεως τὰ πετρέλαια καὶ τὴν πορτίδα. Αἱ πράξεις αὗται τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὸν ἄρ. Διευθυντοῦ Βρυμούπολεως.

Ἐπιδοκιμαζόντες καὶ ὀλοκληρίαν τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσι τοῦ «Ποσειδάωνος» καὶ τοῦ «Μέλλοντος» καταχωρίζομενα ἄρθρα περὶ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπολικῆς ἐταιρίας, ἀναμένομεν τὸ τέλος αὐτῶν, ὅτε μέλλομεν νὰ ἐκφέρωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδίας περὶ αὐτῆς σκέψεις.

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον παρελείψαμεν νὰ παρενθῶσωμεν ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν ἐπισήμων ξένων τῶν διὰ τῆς παρουσίας των τιμηθέντων τὴν τελετὴν τῆς θεμελιώσεως τοῦ παρ' ἡμῖν Πτωχοκομείου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γουλιέλμου Π. Μπίνη, διευθυντοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Τηλεγρ. Ἐταιρίας καὶ προξένου τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλέως τῆς Βρετανίας, καθῆσον ὁ φιλέλληνας οὗτος κύριος παρῆν μὲν ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ καὶ γενναίαν ὑπὲρ τοῦ καθιδρύματος προσήνεγκε προσφοράν, διεμήνυσεν δὲ πᾶραυτα διὰ τοῦ τηλεγράφου τὸ ἐπιμένον πρὸς τὸ προϊστάμενον Ἰπουργεῖον, μετὰ ζωηροτάτων χωρημάτων, ὡς ἐμάθομεν, περιγράψας καὶ κατὰ τὴν τελετὴν, φαίνεται δὲ πρόθυμος νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν ἰδίων φίλων ὑπὲρ τοῦ ιδρύματος τούτου. Τὰς φιλανθρωπίας καὶ φιλελληνικὰς ταύτας προαιρέσεις καὶ προθέσεις τοῦ κ. Μπίνη παραδίδοντες εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ἔργον δικαιοσύνης ἐπιτελοῦμεν νῦν ἐκφράζοντες αὐτῇ τὰς εὐχαριστίας τῶν συμπολιτῶν μας.

Πληροφορούμεθα ὅτι καὶ ἡ στέγη καὶ οἱ τοῖχοι τοῦ οἴκου τοῦ χρησιμεύοντος ὡς ἐνδιαιτήμα τῶν κρατουμένων ὑποδικῶν καὶ καταδικῶν εἰς ποσαύτην εὐρίσκονται ἀθλιότητι ὑπὸ τῶν καταρρέοντων ὑδάτων ὥστε ἀπειλεῖται ἡ κατάπτωσις ὀλοκληροῦ τῆς οἰκοδομῆς. Ὅθεν παρακαλοῦνται αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ νὰ προνοήσωσι περὶ ἄλλου οἰκήματος ὅπερ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν δημοσίαν ταύτην ἀνάγκην, καθῶσον οὕτε δίκαιον εἶναι νὰ μὴ εὐρίσκωσιν οἱ ἐν αὐταῖς ἀνάπαυσιν τινα ἐν καιρῷ βροχῶν κάθυγροι ὄντες, οὔτε φιλάνθρωπον τὸ νὰ κινδυνεύωσι νὰ καταπλακωθῶσιν ὑπὸ τῆς σεσαθρωμένης τῆς φυλακῆς των στέγης.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀναμένεται εἰς τὸν λιμένα μας ὁ γαλλικὸς στόλος ὁ περιπλέων τὴν μεσόγειον καὶ τὰ παράλια τῆς Ἀνατολῆς. Σημειοῦμεν δὲ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀξιοματικῶν τῶν πλοίων τούτων εἶναι καὶ ὁ φιλέλληνας κ. Meyer, ὁ ἐπὶ τοῦ πλοίου «Chateau-Benaux», ὅστις προσήνεγκε τελεσφόρου ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους κατὰ τὸ λυπηρὸν γεγονός τῆς ἀφίξεως τοῦ Χόβαρτ.

Ἐν τῇ συναδελφῇ «τῆς Ἐξεγέρσεως» ἀναγινώσκωμεν ὅτι ὁ ἐργολάβος τοῦ Θεάτρου τῆς πόλεως μας κ. Μόσχας ἐχορήγησε δωρεὰν εἰσητήρια πρὸς πάντας τοὺς δημοσιογράφους τῆς πόλεως μας. Ἐπειδὴ τούτο δὲν εἶναι ἀπλῶς

θες, σπεύδωμεν να δημοσιεύσωμεν ότι τοιοῦτον εἰσητήριον ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν ἐλάβομεν καὶ οὐδὲ ἔσχομεν ποτὲ ἢ ἔχομεν τοιαύτην τινὰ ἀξίωσιν, καθόσον φρονούμεν ὅτι δὲν εἶναι τοῦτο ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς ἐργολάβους.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη χθὲς μετὰ τῆς προσηκούσης ἀξιοπρέπειας ὁ χρηστός καὶ ἐνάρετος συμπολίτης ἡμῶν κ. Παναγιώτης Δαμιανοῦ, εἰς τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως μας καὶ πατὴρ τῶν Ἀδελφῶν Δαμιανοῦ, ἐργοστασιαρχῶν ἀτμολάτου ἀλευροποιίας καταστήματος. Συλλυπούμενοι τοῖς τέκνοις καὶ συγγενεῖσι τοῦ μακαρίτου ἐπὶ τῇ στερήσει φιλοστόργου πατρὸς, εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις ἥδη ἐκδιδόμενη καθ' ἐκάστην εἰς μικρὸν σχῆμα ἐφημερίς «Νεολόγος», ἐκδοθήσεται ἀπὸ τῆς πρώτης Δεκεμβρίου εἰς μέγα σχῆμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Νεολόγος Ἀθηνῶν» ὅπως περιλαμβάνη πλείονα καὶ ποικιλοτέραν ὕλην. Ἡ ἐτησία συνδρομὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὀρίζεται εἰς νέας δραχμὰς 20. Συνδρομηταὶ δὲ ἐγγράφονται ἐνταῦθα παρὰ τῷ κ. Δ. Β. Ἀθηναίω.

— Πρόεδρος τῆς ἐν Βερσαλίᾳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐξελέχθη πάλιν ὁ Βυφὲ διὰ ψήφων 348· ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἀντέταξεν ἴδιον ὑποψήφιον. Καὶ ἐκ τῶν ἐκλεγθέντων τεσσάρων ἀντιπροσέδρων οἱ τρεῖς ἀνήκουσιν εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα. Ἡ ἀνάγκη τοῦ διαγγέλματος τοῦ Μακ-μαῶν ἐγένετο ἥδη. Ἐν τῷ διαγγέλματι αὐτοῦ ὁ Μακ-μαῶν ἐξάγει τὰς πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν φιλικὰς σχέσεις τῆς Γαλλίας, ἐπαινεῖ τὴν φιλόνομον συμπεριφορὰν τοῦ λαοῦ καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Συνέλευσις διὰ τῆς διοργανώσεως τῆς ἐπιταξίας θὰ παράσχωι αὐτῷ τὴν προσήκουσαν δύναμιν ὅπως ἐπιτελέσῃ τὴν ἐντολήν του. Ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία ἔχει ἐκ τοῦ προτέρου σαθερὰν ἀπόφασιν ἢ ἀντιπράξῃ πρὸς πᾶν ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς δημοκρατίας, εἰκάζεται ὅτι τὸ βουλευτήριο θὰ καταστῇ πάλιν παλαιότερα θεοραθῶδων λογομαχιῶν καὶ ἀμοιβαίων προσωπικῶν ὕβρεων. Τὴν παράτασιν τῆς «ἀορίστου» καταστάσεως ἐπιθυμοῦσιν οἱ συντηρητικοί, οὐχ ἥττον δὲ τούτων ἐπιθυμεῖ αὐτὴν καὶ ἡ λεγομένη δημοκρατικὴ κυβερνήσις, ἥτις κυβερνᾷ τὴν Γαλλίαν διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Μόνη ἡ διάλυσις τῆς Συνελεύσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ὁμαλίωι τὰς ὑπαρχούσας ἀνωμαλίας καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν πολιτικὴν κρίσιν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸν ἄνωγρον ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς Ἀγίας Νικόλαου ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Ὀρφανοτροφείου καὶ τῶν συνεισενεγκόντων εἰς τὴν συντήρησιν εἰς δ παρεκλήθησαν νὰ παραστῶσι καὶ πᾶσαι αἱ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀρχαί. Τὴν εἰδήσιν ταύτην ἀνακοινοῦμεν καὶ πᾶσι τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦτο.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 27 Νοεμβρίου 1874.

Τὸ ἀδελφάτον τοῦ Ὀρφανοτροφείου
Δ. ΒΑΦΙΔΑΚΗΣ, Πρόεδρος.
ΑΛΕΞ. ΜΠΑΜΠΑΓΙΩΤΗΣ.
ΤΡΙΑΚΟΝΤ. ΠΑΠΑΔΑΜΗΣ.
Ν. Α. ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ.
ΜΙΧ. ΤΣΙΒΟΥΡΑΚΗΣ.

**ΕΛΛ. ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Η « ΟΜΟΝΟΙΑ ».**

ὑποκατάστημα αὐτῆς πρὸς πώλησιν νημάτων τοῦ ἐργοστασίου τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ γραφείου τοῦ Κυρίου Ι. Ροδοκανάκη καὶ πλησίον τοῦ καταστήματος τῶν Κυρίων Π. Ράλλη καὶ Σας (Κυρίων Τσόλα καὶ Μαυρογορδάτου).

Ὁ ὑποφαινόμενος Γεώργιος Σπαδάρος, ὀδοντίστας, ἀφίχθεις κατ' αὐτὰς, γνωστοποιῶ τῷ Σ. κοινῷ, ὅτι ἀπεφάσισα νὰ ἀποκατασταθῶ ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐξασκήσω τὸ ἐπάγγελμά μου. Δύναμαι δὲ νὰ κατασκευάσω λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἐπιτηδεῖως νέους ὀδόντας, ὀλοκλήρους σιαγόνας, νὰ θεραπεύσω τοὺς σκληροὺς πόνους τῶν ὀδόντων, νὰ σφραγίσω καὶ καθαρίσω καθὼς καὶ νὰ ἐκβάλλω αὐτούς.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ὑπόσχομαι ὁ ὑποφαινόμενος νὰ ἐκπληρώσω ἀκριβῶς καὶ τελείως καὶ εἰς τιμὰς μετριωτάτας.

Ὅθεν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν μου κειμένην ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Α. Νιώτη, καὶ πλαγίως τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐρμούπολις τῇ 20 9βρίου 1874.

Γ. ΣΠΑΔΑΡΟΣ.

Ἡ Κυρία Μαρία Σπανουδάκη, δευτεροβάθμιος πτυχιούχος δημοδιδάσκαλος, εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας ὅτι προθύμως ἀναδέχεται νὰ διδάσκη κατ' οἶκον τὰ τέκνα τῶν συμπολιτῶν μας, πρὸς δὲ καὶ ὅτι ζητεῖ θέσιν διδασκαλίσσης διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην διδασκάλου, εἴτε ἐνταῦθα εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δύνανται νὰ προτιμήσωσιν αὐτὴν, βέβαιοι ὅτι θέλουσι μένη εὐχαριστημένοι.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Λαμπρινοῦ συνεπαιρισθεὶς μετὰ δύο ἐν Παρισίοις ἐργοστασίων ἐφωδίασε τὸ ἐμπορικὸν κατάστημά του διὰ διαφορῶν εἰδῶν, ἦτοι καπέλλων παντοειδῶν ἀρίστης ποιότητος, ἐπιμαντικῶν, λαιμοδαϊτῶν, περιλαιμίων (Κολλάρων) καὶ χειροκτιῶν, ἅτινα πωλεῖ εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Γεργίου Παναγάκου, κατασκευάζονται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα ροσολάτα, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ἀντ. Καρβῶνη κείμενον ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Σωτηρίου Ι. Βασιλείου, ὑπάρχουσιν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ κομφέτα ροσολάτα τῶν Παρισίων, ἅτινα πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Ἄριθ. 637.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Αου.

Τὸ Ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Σπύρ. Σ. Εὐκλείδου, Προέδρου, Κ. Ἰωαννοπούλου Ἐμποροδίκου, καὶ Ν. Ἀμπαζῆ, δικηγόρου, κωλυομένων τῶν λοιπῶν Ἐμποροδικῶν καὶ Παρέδρων.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀροατηρίῳ τὴν 17 8βρίου 1874, παρουσία καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Μπόρσα, ἵνα δικασθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως, μετὰ τῶν ἐνάγοντος Γεωργίου Παναγάκου, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, παραστάτος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Θ. Π. Θεοδώρου, καὶ τοῦ ἐναγῆ, μηδὲλος παραστάτος.

Ὁ ἀνωτέρω ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 8 8βρίου 1873 ἀγωγῆς του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐξέθεσεν ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐμπορευόμενος εἰς Καράκαλε τῆς Βλαχίας τῷ ἔδωκεν ἐντολήν διὰ τῆς ἀπὸ 16 8βρίου 1872 πρὸς αὐτὸν ἐντολῆς του καὶ τῷ ἐξαπέστειλεν ἐκεῖ τὰ κατωτέρω ἐμπορεύματα του πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερδοσκοπίαν του, ἦτοι τὴν 14 9βρίου 1872 χαλβαδόπητες ὀκάδες 18 1/2 πρὸς δραχ. 6.80 δραχ. 120.25· λουκούμια ὀκάδες 176 1/4 πρὸς 2.85 δρ. 502.30· διὰ ναῦλον μέχρι Ἰβραίλας φραγ. 44.25, δραχ. 61.75 0/0 καὶ διὰ κάσας καὶ ἐξοδα δραχ. 15. Τὸ ὅλον δραχ. 699.30 0/0 ἦτοι τῆς βασιλ. διατιμῆσεως 568 καὶ 55 0/0. Ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος διὰ τῆς ἀπὸ 26 Μαρτίου ε. ε. ἐπιστολῆς του ὁμολογεῖ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀνωτέρω πραγμάτων καθὼς καὶ τὴν ὀφειλὴν του, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἀναβάλλει τὴν πληρωμὴν του. Διὰ ταῦτα ἐζητήσατο νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν ταμιακῶν δραχ. 568 καὶ 55 0/0 μετὰ τοῦ τόκου τῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ εἰς τὰ ἐξοδα καὶ τέλη τῆς σημανσεως.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν δικάσιμον, καθ' ἣν·

Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου·

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐνάγοντος προτείναντα διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων του τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς του.

Εἶτα τὴν προφορικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν,

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνημμένου τῆ δικογραφίας ἀποδεικτικῆς ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Γεωργίου Σπεράντζα τῆς τρίτης Μαΐου ε. ε. ἡ προκειμένη ἀγωγὴ ἐπεδόθη πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἐπομένως ὁ ἐναγόμενος ἐκλητεύθη προσηκόντως, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ Δικαστηρίου τούτου συνεδριάσιν μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ τὴν ἐν τῷ πινακίῳ νόμιμον ἐγγραφὴν, δικάζεται κατὰ Νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἅπαναι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος, θεωρουμένων ὡς ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεως τῶν πραγματικῶν αὐτοῦ ἰσχυρισμῶν καὶ ὡς μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεώς τινος προβλητέας ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀρθρον 595 Πολ. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις ἀπονοῦσα κατὰ τ' ἀρθρον

185 § 6 τῆς Πολ. Δικονομίας νὰ καταπέσῃ δύνατὴν τῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως διαρροῦσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν ἢ ἔφασιν προθεσμίας, καὶ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπίσεως δὲν ἰσχύει ὡς περιττὴ ἐπὶ τῶν Ἐμπορικῶν ἀποφάσεων, αἵτινες κατὰ τὸ ἀρθρον 733 καὶ 735 καὶ ἀνευ δικαστικῆς διατάξεως ἐκτελοῦνται καὶ περ προσβληθεῖσαι ἢ δυνάμειν νὰ προσβληθῶσι διὰ τῶν ῥηθέντων ἐνδίκων μέσων ὅθεν ἡ αἴτησις τοῦ ἐνάγοντος περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως εἶναι ἀπορριπτέα, τῆς ἀποφάσεως οὗσης ἐμπορικῆς.

Διὰ ταῦτα·

Ἰδὸν καὶ τ' ἀρθρα 210 καὶ 732 Πολ. Δικονομίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Παύλου Καρναντινοῦ.

Δέχεται τὴν ἀπὸ 8 8βρίου ε. ε. ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Γεωργίου Παναγάκου.

Ἐπορευθὲν τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν ἐνάγοντα· 1) δραχμὰς β. διατιμ. πεντακοσίας ἐξήκοντα ὀκτώ καὶ πενήκοντα πέντε ἐκατοστὰ (ἀριθ. 568 καὶ 55 0/0) μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως· 2) δραχμὰς εἴκοσι ὀκτώ (28) διὰ δικαστικὰ ἐξοδα καὶ τέλη τῆς σημανσεως.

Ἀπορρίπτει τὴν περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως αἴτησιν ὡς ματαίαν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τὴν 17 8βρίου 1874 καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Μπόρσα ε.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιοματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον ὑπεγράφη νομίμως.

Σύρος 10 Νοεμβρίου 1874.

Οἱ Δικασταὶ

Π. ΜΕΣΘΕΝΕΥΣ.

Κ. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Γ. Καντσιλιέρης.

Ἄριθ. 491.

Ἀπογράφου.

Ὅτι πρῶτον ἀπόγραφον ἐκτελεσθέν.

Σύρος τῇ 11 Νοεμβρίου 1874.

(Τ. Σ.) Γ. Καντσιλιέρης.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ὑπερ πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ κατὰ τόπους ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀποφάσεως μετὰ τῆς παραπόδας ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα καὶ δημοσιευθῇ διὰ τινος ἐνταῦθα ἐφημερίδος διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διαμένον ἀντίδικόν μου Παῦλον Καρναντινοῦ, τὸν ὅποιον ἐπιτάττω ἐμπροθέσμω νὰ μοὶ πληρώσῃ τὰ ἀκόλουθα·

1) Διὰ τὸ κεφάλαιον ταμιακῆς	δραχ. 568.55.
2) Διὰ τόκου αὐτῶν ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε.	
ἕως σήμερον	» 38.
3) Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐξοδα	» 28.
4) Διὰ τὰ τέλη τῆς σημανσεως	» 9.
5) Διὰ τὸ ἀπόγραφον, ἀντίγραφον καὶ ἀντιγραφήν	» 4.
6) Διὰ τὴν παραγγελίαν, ἐπιταγὴν καὶ ἐπίδοσιν	» 4.65.
7) Διὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρούσης εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐφημερίδα ἢ «Πανόπη»	» 20.

δραχμὰς 671.55·

ἐξακοσίας ἐβδομήκοντα μίαν καὶ λεπτὰ πενήκοντα πέντε, μετὰ τοῦ νομίμου τόκου αὐτῶν ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως, ἄλλως θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὰ νόμιμα καταναγκαστικὰ μέτρα.

Σύρος τῇ 20 Νοεμβρίου 1874.

Ὁ τοῦ ἐπιτάττοντος πληρεξούσιος Δικηγόρος
Θ. Π. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Ἄριθ. 936.

ΠΡΩΤΗ

Δηλοποιήσις Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Ἄνδρου Κλητῆρ

Α. Τ. Νέρης, δηλοποιεῖ ὅτι·

Τὸ εἰς τὴν παραπόδας τῆς παρουσίας ὑπ' ἀριθ. 935 τῆς 19 Νοεμβρίου ε. ε. ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος ἀκριβῶς περιγραφόμενον ἀμπελοχωράφιον ἢ κλίσιμα, κείμενον εἰς θέσιν Ἐρηόκαμπον, τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Συνετῆ, τοῦ δήμου Ἄνδρου, ὀνομαζόμενον Σκάρσου, θέλει πλειστηριασθῆ δημοσίως εἰς (Ἔπεται συνέχεια).